

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກທີສາມສິບສອງ

ຈາກສົງໂຕໂປສູ່ການລ້ວງ: ການພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂ້າໃນດານເືອນ 6 ແລະ ຄຳພະຍາກອນເວລາສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger
2023-12-27

ບົດທຶກຂອງພຣະທຳດານເືອນ ແມ່ນແນວທຶກໃນຫຼັກບົດທຳອິດຂອງພຣະທຳດານເືອນ ຊຶ່ງນຳສະເໜີພາບປະກອບຂອງວິກິດກົດໝາຍວັນອາທິດໂດຍກົງ. ໃນບົດທຶກ ຮູບຄຳຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ແລະ ຜູ້ຊອບທັງສາມ ເປັນຕົວແທນຂອງທຸກສັນຍານທຶກຢືກຂຶ້ນ ແລະ ຊາວໂລກທັງໝົດໄດ້ເຫັນ.

ແລ້ວ ເນບູກາດເນັດຊາ ກະສັດ ໄດ້ຊົງສົ່ງໃຫ້ໄປເອົາບັນດາເຈົ້າຊາຍ, ຜູ້ປົກຄອງ, ແມ່ທັບ, ຜູ້ພິພາກສາ, ນາຍຄັງ, ທຶບິກສາ, ນາຍຕ່າງໆ, ແລະບັນດາຜູ້ຄອງແຄວ້ນທັງປວງ ໃຫ້ມາຮ່ວມໃນພິທີຖວາຍຮູບບົນ ຊຶ່ງ ເນບູກາດເນັດຊາ ກະສັດ ໄດ້ຊົງຕັ້ງຂຶ້ນ. ດານເືອນ 3:2

ໃນບົດທຶກ ບຸກຄົນຜູ້ມີຄຸນຄ່າສາມຄົນໄດ້ປະຕິເສດບ່ອນກຳລັງກາຍ ແລະການກະທຳຂອງພວກເຂົາໄດ້ນຳການຂົ່ມເຫັງໂດຍເຕົ້າໄຟມາເຖິງພວກເຂົາ; ຂະນະທີ່ດານເືອນໃນບົດທຶກ ໄດ້ກຳລັງອະທິຖານວັນລະສາມເທື່ອ ແລະການກະທຳຂອງທ່ານໄດ້ນຳການຂົ່ມເຫັງໂດຍຖ້ຳສົງມາເຖິງທ່ານ. ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງການຂົ່ມເຫັງແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຖານະເປັນການຕັດສິນໃຈ ໃນເລື່ອງການນະມັດສະການ ຊຶ່ງໃນທັງສອງກໍລະນີ ບັນດາຜູ້ສັດຊື່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ. ບັນດາຜູ້ທຶກເປັນຕົວແທນໂດຍການປະສົມກັນຂອງສາມແລະໜຶ່ງ ອັນເປັນສັນຍະລັກຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ ໄດ້ຕັ້ງໝືນຢູ່ໃນຄວາມຈິງແລ້ວ ກ່ອນທີ່ການສັນຄອນແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຈະມາເຖິງ.

ທຸດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງປະຕິເສດຕົນເອງ; ພວກທ່ານຕ້ອງກ້າວໄປຢ່າງຮັບໃຊ້.” ພວກເຮົາບາງຄົນໄດ້ມີເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຈິງ ແລະເພື່ອກ້າວໜ້າໄປທີ່ລະຂຶ້ນ, ແລະທຸກຂັ້ນທຶກພວກເຮົາໄດ້ກ້າວໄປນັ້ນໄດ້ໃຫ້ກຳລັງແກ່ພວກເຮົາເພື່ອຈະກ້າວຂຶ້ນຕໍ່ໄປ. ແຕ່ບັນດາເຈົ້າກະສັດຈະສູນສຸດແລ້ວ, ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຫຼາຍປີນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ພາຍໃນບໍ່ກົດອີ່ຫຼີ. ພວກເຮົາຍັງຈະຕ້ອງລະຖົມຫຼາຍສິ່ງທີ່ໄດ້ຮຽນມາຜິດ ແລະຮຽນຮູ້ໃໝ່ອີກຫຼາຍສິ່ງ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ແລະຮູບຂອງມັນ ເມື່ອຄຳສັ່ງຖືກປະກາດອອກໄປ, ຈະຕ້ອງມີຄວາມແນ່ນອນຕັ້ງແຕ່ບັນດາທີ່ຈະກ່າວວ່າ, ບໍ່, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຍອມຮັບຖືສະຖາບັນຂອງສັດຮ້າຍ.” Early Writings, 68.

ໃນບົດທຶກ, ກົດໝາຍວັນອາທິດກຳລັງກ່າວເຖິງຈຸດຈົບຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະການພິພາກສາທຶກນຳມາໂດຍສັດຕູທີ່ເຂົ້າມາທາງກາງແພງ.

ໃນຄືນນັ້ນ ເບນຊັດຊາ ກະສັດແຫ່ງຊາວຄານເດຍ ຖືກສັງຫານ. ແລະ ດາຣີອັດ ຊາວເມເດຍ ໄດ້ຮັບລາຊະອານາຈັກນັ້ນ ເມື່ອມີອາຍຸປະມານຫົກສິບສອງປີ. ດານເືອນ 5:30, 31.

ໃນບົດທຶກ ການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໂດຍການນຳຕາຂອງກະສັດໄປປະທັບໄວ້ເທິງຖ້ຳສົງ ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້.

ແລະໄດ້ນຳກ້ອນຫີນມາກ້ອນໜຶ່ງ ແລ້ວວາງໄວ້ເທິງປາກຖ້ຳສົງ;
ແລະກະສັດໄດ້ປະທັບຕາມັນດ້ວຍແຫວນຕາຂອງພຣະອົງເອງ
ແລະດ້ວຍແຫວນຕາຂອງພວກເຈົ້າຊາຍຂອງພຣະອົງ; ເພື່ອຈຸດປະສົງກ່ຽວກັບດານເືອນຈະບໍ່ຖືກປ່ຽນແປງ.

ດານເອນ 6:17.

ສາມເສັ້ນນັ້ນລ້ວນມີສ່ວນປະກອບເຂົ້າໃນລັກສະນະຂອງທຸກສັນຍານທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນເມກ
ໃນຍາມແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 11.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍືນສຽງອັນດັງໃຫຍ່ຈາກສະຫວັນກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງຂຶ້ນມາທຶນ!"
ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ຂຶ້ນໄປສະຫວັນໃນເມກ; ແລະບັນດາສັດຕູຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ເຫັນພວກເຂົາ.
ແລະໃນໂມງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວອັນໃຫຍ່, ແລະສ່ວນສົບຂອງເມືອງໄດ້ພັງທະລາຍ,
ແລະໃນແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນມະນຸດເຈັດພັນຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ; ແລະຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ໄດ້ຕົກໃຈຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ແລະຖວາຍພຣະສິລິແດ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ. ພຣະນິມິດ 11:12, 13.

ດານເອນ ບົດທີ 11 ຊີ້ບອກເຖິງການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ໂດຍຈົງຈະກວ່ານັ້ນ
ມັນກໍາລັງກ່າວເຖິງການລົງໂທດຂອງສະຫະພັນຂອງ "ພວກປະທານ, ພວກເຈົ້າແຂວງ, ແລະພວກເຈົ້ານາຍ,
ພວກທຶບິກສາ, ແລະພວກນາຍກອງ," ຜູ້ທີ່ໄດ້ຫລອກລວງກະສັດໃຫ້ຂ້າດານເອນ. ການຫລອກລວງກະສັດ
(ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດ) ເປັນຫົວຂໍ້ຄຳພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນ
ໂດຍມີພະຍານຄຳພະຍາກອນຫຼາຍປະການຢູ່ໃນນັ້ນ. ບໍ່ແມ່ນອີງຕາມບຸກຄົນເດີມໃນບົດທີ່ສາມ
ທີ່ບັນຍາຍໃນບົດທີ 11 ຜູ້ຊົງທັງສອງບໍ່ຮູ້ຈັກດານເອນ ແລະພະຍານສາມຄົນ ຈົນກວ່າວິກິດຈະມາເຖິງ,
"ຄວາມໂປດປານ" ຂອງດາຣິອັດຕ່າງດານເອນລ່ວງໜ້າກ່ອນວິກິດ
ຊີ້ບອກເຖິງສະພາບແວດລ້ອມອົກແບບໜຶ່ງສຳລັບວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ດານເອນໄດ້ຖືກ "ຍົກຍ້ອງ" ເໝືອນປະທານອົກສອງຄົນ, ແລະປະທານທັງສາມກໍຢູ່ເໝືອນເຈົ້ານາຍຮ້ອຍຊາວຄົນ.
ດານເອນຖືກນຳມາປຽບທຽບໂດຍຫຼັກກັບພວກປະທານແລະພວກເຈົ້ານາຍ,
ແລະທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານເໝືອນອົກສອງຄົນທີ່ກົດໄດ້ເປັນສະຫະພັນແຫ່ງການຫຼອກລວງ
ອັນເປັນຕົວແທນໂດຍເລກຫ້າ (ພົມມະຈາຣ໌ໂງ່ຫ້າຄົນ).

ດາຣິອັດສຸດຊົງເຫັນຊອບທີ່ຈະຕັ້ງເຈົ້ານາຍຮ້ອຍຊາວຄົນໄວ້ເໝືອນອານາຈັກ, ໃຫ້ພວກເຂົາຄຸ້ມຄອງທົ່ວອານາຈັກ;
ແລະເໝືອນພວກເຂົານັ້ນມີປະທານສາມຄົນ, ໃນຈຳນວນນັ້ນດານເອນເປັນຄົນທຳອິດ;
ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້ານາຍເຫຼົ່ານັ້ນລາຍງານຕໍ່ພວກທ່ານ, ແລະກະສັດຈະບໍ່ຊົງຮັບຄວາມເສຍຫາຍໃດໆ.
ແລ້ວດານເອນຜູ້ໄດ້ຖືກຍົກຍ້ອງເໝືອນປະທານແລະເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍ,
ເພາະວ່າມີວິນຍານອັນປະເສີດຢູ່ໃນທ່ານ; ແລະກະສັດຊົງດຳລົງທີ່ຈະຕັ້ງທ່ານໄວ້ເໝືອນອານາຈັກທັງໝົດ. ໃນເວ
ລານັ້ນບັນດາປະທານແລະເຈົ້ານາຍຈົ່ງພະຍາຍາມຊອກຫາຂໍ້ກ່າວຫາຕໍ່ດານເອນໃນເລື່ອງລາຊະອານາຈັກ;
ແຕ່ພວກເຂົາຫາຂໍ້ກ່າວຫາຫຼືຄວາມຜິດບໍ່ໄດ້ເລີຍ; ເພາະວ່າທ່ານຊື່ສັດ,
ແລະບໍ່ພົບຄວາມຜິດພາດຫຼືຂໍ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃດໆໃນທ່ານ. ແລ້ວຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງກ່າວວ່າ,
"ພວກເຮົາຈະບໍ່ອາດພົບຂໍ້ກ່າວຫາໃດໆຕໍ່ດານເອນຜູ້ໄດ້,
ເວັ້ນແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະພົບມັນໃນເລື່ອງກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ." ດານເອນ 6:1-5.

ດາຣິອັດຖືກນຳມາໃຊ້ເປັນພາບປະກອບເພື່ອສະແດງການຫຼອກລວງທີ່ຖືກກະທຳຕໍ່ກະສັດ
ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງສົບກະສັດ (ສະຫະປະຊາຊາດ) ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງໂລກ.
ການຫຼອກລວງນັ້ນມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກຽດຊົງທີ່ສົບກະສັດ (ສະຫະປະຊາຊາດ) ສະແດງອອກຕໍ່ຍິງໂສເພນີ
(ລະບົບສັນຕະບາບາ) ອັນເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາ "ເຮັດໃຫ້ນາງກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ້າແລະເປື້ອນເປົ້າ," ແລະ
"ກົນເນື້ອຂອງນາງ ແລະ ເຜົາຢາງດ້ວຍໄຟ."

ແລະເຂົາສັດສົບເຂົາທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢູ່ເທິງສັດຮ້າຍນັ້ນ ມັນທັງຫຼາຍຈະຊົງຍິງໂສເພນີນັ້ນ
ແລະຈະເຮັດໃຫ້ນາງພົນາດແລະເປື້ອນກາຍ ແລະຈະກົນເນື້ອຂອງນາງ ແລະເຜົາຢາງດ້ວຍໄຟ.
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃສ່ໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກມັນໃຫ້ກະທຳຕາມນ້ຳພຣະທັມຂອງພຣະອົງ
ແລະໃຫ້ເປັນໃຈດຽວກັນ ແລະໃຫ້ມີອຸບອານາຈັກຂອງຕົນແກ່ສັດຮ້າຍນັ້ນ

ຈົນກວ່າພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດ. ແລະຍິນນັ້ນທຶດຈຳໄດ້ຫັນ ຄົນອ່ອນໃຫຍ່ນັ້ນ
ຊົງປົກຄອງເຫນືອບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະນິມິດ 17:16–18.

ສະຫະປະຊາຊາດ (ອານາຈັກທິດຈັດ) ຈະທຳລາຍສັນຕະປາປາ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາພຽງແຕ່ຫາກໄດ້ມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ນາງເມືອບໍ່ດົນມານ,
ເພາະພວກເຂົາປົກຄອງຢູ່ພຽງແຕ່ “ໄລຍະເວລາສັ້ນໆ” ເທົ່ານັ້ນ.

ແລະມືກະສັດເຈດຕິນ: ຫ້ອງໄດ້ຕົກໄປແລ້ວ, ແລະອົກອົງໜຶ່ງກໍ່ມີຢູ່, ແລະອົກອົງໜຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມາ;
ແລະເມື່ອລາວມາແລ້ວ, ລາວຈະຕ້ອງຢູ່ພຽງຊົ່ວໄລຍະສັ້ນໆ. ພຣະນິມິດ 17:10

ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ອານາຈັກທິດຈັດໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ
ຄຣິດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສາມ (ສະຫະລັດອາເມລິກາ)
ໄດ້ສິ້ນສຸດການປົກຄອງຂອງຕົນຄົບເຈັດສິບປີເຊິ່ງເປັນສັນຍະລັກ
ໃນຊ່ວງນັ້ນອານາຈັກທິດຈັດໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີຄຣິດຮ້າຍຈາກທະເລໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສາມ
(ລະບົບສັນຕະປາປາ) ໄດ້ຖືກລົມໄປຕະຫຼອດເຈັດສິບປີເຊິ່ງເປັນສັນຍະລັກນັ້ນ ຕາມອິດສະຢາບົດທີຊາວສາມ.

ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມືອງໄທເຣຈະຖືກລົມໄປເຈັດສິບປີ, ຕາມວັນເວລາຂອງກະສັດອົງດຽວ;
ແລະພາຍຫຼັງຄົບເຈັດສິບປີ ເມືອງໄທເຣຈະຂັບຮ້ອງເຫມືອນຍິງໃສ່ເພນີ. ຈົ່ງເອົາພິນໄປ, ເດີນອ້ອມເມືອງໄປ,
ເຈົ້າຍິງໃສ່ເພນີຜູ້ຖືກລົມ; ຈົ່ງບັນເລງທຳນອງອັນຫວານ, ຈົ່ງຮ້ອງເພງຫຼາຍໆ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກຈົດຈຳອີກ. ແລະພາຍຫຼັງຄົບເຈັດສິບປີ ຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເສັດມາຍັງເມືອງໄທເຣ, ແລະນາງຈະກັບໄປຫາຄຳຈ້າງຂອງນາງ,
ແລະຈະກະທຳການຜິດປະເພນີກັບບັນດາອານາຈັກທັງຫມົດຂອງໂລກທີ່ຢູ່ເທິງພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ. ອີຊາຢາ
23:15–17.

ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ອານາຈັກທິດຈັດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີຄຣິກະສັດສິບອົງ
(ສະຫະປະຊາຊາດ) ເລີ່ມຕົ້ນປົກຄອງ ແຕ່ເປັນເວລາສັ້ນໆເທົ່ານັ້ນ
ເພາະກະສັດຜູ້ເປັນໃຫຍ່ເຫນືອກະສັດສິບອົງນັ້ນ
ຈົ່ງເລີ່ມວຽກງານຂອງຕົນໃນການບັງຄັບໂລກທັງໝົດໃຫ້ຈັດຮຽງເຂົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ໂຄງສ້າງຂອງສັດຮ້າຍ
ຊົງເປັນການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຈັກແລະລັດ ແລະຖືກເປັນສັນຍາລັກວ່າເປັນຮູບສັດຮ້າຍ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນສັດຮ້າຍອີກໂຕໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ;
ແລະມັນມີຂ້າສອງເຂົ້າຄ້າຍດັ່ງລູກແກະ, ແລະມັນເວົ້າດັ່ງມັງກອນ.
ແລະມັນໃຊ້ອຳນາດທັງໝົດຂອງສັດຮ້າຍໂຕທຳອິດຢູ່ຕ່າງໆ, ແລະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນນະມັດສະການສັດຮ້າຍໂຕທຳອິດ,
ຜູ້ຊົງບາດແຜອັນເຖິງຕາຍຂອງມັນໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍ. ແລະມັນກະທຳການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ຈົນເຖິງກະທຳໃຫ້ໄຟລົງມາຈາກຜ້າສະຫວັນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກຕ່າງໆມະນຸດທັງຫຼາຍ,
ແລະລ້ວງບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍທາງການອັດສະຈັນເຫຼົ່ານັ້ນ
ຊົງມັນມີອຳນາດກະທຳຕ່າງໆສັດຮ້າຍນັ້ນ;
ກ່ອນແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ສ້າງຮູບເຄົາລົບແກ່ສັດຮ້າຍໂຕນັ້ນ,
ຜູ້ຊົງໄດ້ຮັບບາດແຜດ້ວຍດາບ ແລະຍັງມີຊີວິດຢູ່. ພຣະນິມິດ 13:11–14.

ອົງປະກອບຫຼັກປະການໜຶ່ງໃນສັນຍະລັກຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ (ສະຫະລັດອາເມລິກາ)
ຊົງເລີ່ມຕົ້ນດັ່ງລູກແກະ ແລະຈົບລົງໂດຍການເວົ້າດັ່ງມັງກອນ ແມ່ນການເວົ້າຂອງມັນ.
ໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນ ການເວົ້ານັ້ນບົ່ງຊີ້ເຖິງການກະທຳຂອງອຳນາດຜ່າຍນິຕິບັນຍັດ
ແລະຜ່າຍຕຸລາການ.

“ການທີ່ປະເທດໜຶ່ງເວົ້າ ແມ່ນການກະທຳຂອງອຳນາດຜ່ານຕົວບັນຍັດ ແລະ ຜ່ານຕຸລາການຂອງມັນ.”
The Great Controversy, 443.

ເມື່ອສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ກ່າວເປັນຄັ້ງທຳອິດດັ່ງລູກແກະ, ມັນໄດ້ສ້າງລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງສະຫະລັດ, ອັນເປັນການສະຖາປະນາແຜ່ນດິນແຫ່ງຫລືໄຟສຳລັບຜູ້ທີ່ໃຫມ່ຈາກການຂົ່ມເຫັງຂອງສັນຕະປາບາ ແລະ ບັນດາກະສັດແຫ່ງຢູໂຣບ.

ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຊ່ວຍຍິນນັ້ນ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ອຳບາກຂອງມັນ
ແລະໄດ້ກັນກິນນ້ຳຖ້ວມທີ່ພະຍານາກໄດ້ພົບອອກຈາກບາກຂອງມັນ. ພຣະນິມິດ 12:16.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງເຈດຕະນິຍົມສະລັກ, ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກເວົ້າອີກຄັ້ງໜຶ່ງ,
ແຕ່ເວລານັ້ນມັນເວົ້າເປັນດັ່ງພະຍານາກ, ເມື່ອມັນບັງຄັບໃຫ້ນະມັດສະການໃນວັນອາທິດ,
ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາ.
ເມື່ອເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາຖືກບັງຄັບໃຊ້, ສັນຕະປາບາກໍຖືກລະນຶກເຖິງ,
ແລະນາງກໍຖືກລະນຶກເຖິງ, ເມື່ອພຣະບັນຍັດທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ຖືກລົມເປັນອັນຂາດ
ກັບຖືກເຮັດໃຫ້ການຖືກສາເປັນສິ່ງຜິດກົດໝາຍ.

ຈົ່ງລະນຶກເຖິງວັນຊະບາຕ ເພື່ອຖືກສາວັນນັ້ນໃຫ້ບໍ່ລືຊຸດ. ຫົກວັນເຈົ້າຈົ່ງເຮັດວຽກ
ແລະກະທຳວຽກງານທັງສິ້ນຂອງເຈົ້າ: ແຕ່ວັນທີເຈັດເປັນວັນຊະບາຕແດ່ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ:
ໃນວັນນັ້ນ ເຈົ້າຢາເວເຮັດການງານໃດໆເລີຍ ທັງຕົວເຈົ້າເອງ ຫຼືບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ ຫຼືບຸດຍິງຂອງເຈົ້າ
ຫຼືຄົນໃຊ້ຊ່າຍຂອງເຈົ້າ ຫຼືຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ ຫຼືສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ
ຫຼືຄົນຕ່າງດ້ວຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນປະຕູເມືອງຂອງເຈົ້າ: ເພາະວ່າໃນຫົກວັນ ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສ້າງຟ້າສະຫວັນ
ແຜ່ນດິນໂລກ ທະເລ ແລະສັນພະສົງທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະໄດ້ຊົງພັກໃນວັນທີເຈັດ: ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະຢາເວຈຶ່ງໄດ້ຊົງອອກພອນແກ່ວັນຊະບາຕ ແລະຊົງຕັ້ງວັນນັ້ນໃຫ້ເປັນວັນບໍ່ລືຊຸດ. ອົບພະຍົບ
20:8–11.

ຈາກນັ້ນ ການຫວັງຫາຍຈາກຄວາມເຊື່ອໃນລະດັບຊາດ ຍ່ອມຖືກຕາມມາດ້ວຍຄວາມພິນາດໃນລະດັບຊາດ,
ແລະອຳນາດທັງສາມຫນ້າໂລກໄປສູ່ອາມາເກດດອນກໍຈັບມືກັນ.

“ໂດຍພຣະລາຊະບັນຍັດທີ່ບັງຄັບໃຊ້ສະຖາບັນຂອງລະບົບສັນຕະປາບາ
ອັນເປັນການລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊາດຂອງເຮົາຈະຕັດຂາດຕົນເອງອອກຈາກຄວາມຊອບທຳຢ່າງສິ້ນເຊີງ.
ເມື່ອໃດທີ່ໂບຣແຕສຕັ້ງຈະຍືນຍົງຂອງນາງຂ້າມທຸບເຫວເພື່ອໄປຈັບມືຂອງອຳນາດໂຣມັນ,
ເມື່ອນາງຈະເອົາມືຂ້າມເຫວເລີກເພື່ອໄປປະສານມືກັບລັດທິວິນຍານນິຍົມ,
ເມື່ອພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງສະຫະພັນສາມປະການນີ້
ປະເທດຂອງເຮົາຈະປະຕິເສດທຸກໜ້າການແຫ່ງລັດຖະທຳມະນູນຂອງຕົນ
ໃນຖານະລັດຖະບານໂບຣແຕສຕັ້ງແລະລັດສາທາລະນະ,
ແລະຈະຈັດໃຫ້ມີມາດຕະການສຳລັບການແຜ່ຂະຫຍາຍຄຳສອນເທັດແລະການຫຼອກລວງຂອງສັນຕະປາບາ,
ເມື່ອນັ້ນເຮົາກໍອາດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ເວລາແຫ່ງການກະທຳອັນອັດສະຈັນຂອງຊາຕານໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ
ແລະອະວະສານກໍຢູ່ໃກ້ແລ້ວ.” Testimonies, volume 5, 451.

ເມື່ອ “ລັດທິໂບຣແຕສແຕນ” (ສະຫະລັດອາເມລິກາ), “ອຳນາດໂຣມັນ” (ອາຕິກັນ) ແລະ “ລັດທິຈິດວິນຍານ”
(ສະຫະປະຊາຊາດ), ຈັບມືກັນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ພວກເຂົາກໍເລີ່ມນຳພາໂລກໄປສູ່ອາມາເກດດອນ,
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ວ່າ ໃນເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນການບັງຄັບໂລກໃຫ້ຍອມຮັບອຳນາດຂອງລັດຖະບານໂລກດຽວ,
ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຄຣິສຕະຈັກແລະລັດ, ໂດຍທີ່ຄຣິສຕະຈັກເປັນຜ່ານຄວບຄຸມຄວາມສຳພັນນັ້ນ.
ອຳນາດແຫ່ງການອັດສະຈັນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ໂດຍສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ

ບໍ່ພຽງແຕ່ນຳໄປສູ່ການຜິດປະເພນີຂອງຍິງແພດແຫ່ງເມືອງຕົວເຮົາ ກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງບັງຄັບໃຫ້ເກີດການ “ເວົ້າ” ຂອງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍທົ່ວໂລກນັ້ນດ້ວຍ. ຕາມຄຳນິຍາມໃນຄຳພະຍາກອນ ນິໝາຍຄວາມວ່າ ລັດຖະບານໂລກດຽວນັ້ນຈະຕ້ອງມີອົງການນິຕິບັນຍັດ (ຕັ້ງຢູ່ນະຄອນນິວຢອກ), ແລະອົງການຕຸລາການ (ຕັ້ງຢູ່ນະຄອນເຮກ).

ແລະມັນໄດ້ລ້ວງບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ໂດຍອາໄສການອັດສະຈັນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ມີນ້ຳມັນອຳນາດກະທຳໄດ້ຕົກເປັນສັດຮ້າຍນັ້ນ;
ມັນໄດ້ກ່າວແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍເຮັດຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍຕົວນັ້ນ,
ຊຶ່ງໄດ້ຮັບບາດແຜຈາກດາບ ແລະຍັງມີຊີວິດຢູ່
ແລະມັນມີອຳນາດໃຫ້ລົມຫາຍໃຈແກ່ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນ,
ເພື່ອໃຫ້ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນທັງເວົ້າໄດ້
ແລະເຮັດໃຫ້ຜູ້ທັງຫຼາຍເທົ່າທີ່ຍອມຮັບມັດສະການຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນຖືກຂ້າເສຍ.
ແລະມັນບັງຄັບຄົນທັງປວງ, ທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່, ທັງຄົນມັງມີແລະຄົນຍາກຈົນ,
ທັງຄົນເສລີແລະຄົນທາດ, ໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍໄວ້ທີ່ມີຂົວຂອງຕົນ ຫຼືຫຼີ້ນຳຜາກຂອງຕົນ:
ແລະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດສາມາດຊື້ຫຼືຂາຍໄດ້ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ, ຫຼືຊື້ຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນ,
ຫຼືເລກຈຳນວນແຫ່ງຊື່ຂອງມັນ. ນີ້ແມ່ນຄຳບັນຍາຍ. ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຄຳນວນເລກຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນ:
ເພາະວ່າມັນເປັນເລກຂອງມະນຸດຄົນໜຶ່ງ; ແລະເລກຂອງມັນຄື ຫຼັກຮ້ອຍຫົກສິບຫົກ. ພຣະນິມິດ
13:14-18.

ສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ)
ຈະຫລອກລວງໂລກທັງປວງໃຫ້ຍອມຮັບຮູບຂອງສັດຮ້າຍທົ່ວໂລກ,
ຊຶ່ງແມ່ນຮູບດຽວກັນນັ້ນທີ່ສະຫະລັດອາເມຣິກາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ເມື່ອມັນນຳໄປສູ່
ແລະໃນທີ່ສຸດໄດ້ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ມັນຈະມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານໂລກດຽວເພື່ອບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຂອງມັນ
ໂດຍມີທິດເຖິງຂັ້ນປະຫານຊີວິດ ແລະ/ຫຼືການລົງທິດທາງເສດຖະກິດ. ການຫລອກລວງກະສັດດາຣິອສ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງການຫລອກລວງບັນດາກະສັດ ຊຶ່ງຖືກຊືບອກຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກໃນຄຳພະຍາກອນ;
ເພາະເມື່ອສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນເລີ່ມບັງຄັບໂລກໃຫ້ຍອມຮັບລັດຖະບານໂລກດຽວ,
ຂໍ້ຕົກລົງທີ່ຖືກໃຊ້ເພື່ອບັງຄັບໂລກໃຫ້ຍອມຮັບການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ກໍຄືວ່າ
ອຳນາດທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດເກີດຄວາມໂກດເຄື່ອງ (ອິສລາມ)
ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຕັດຕົ້ນດ້ວຍສົງຄາມທົ່ວໂລກ.

ສະຫະລັດອາເມຣິກາບັງຄັບໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາ,
ເພາະວ່າການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາໃຫ້ເກີດສະພາບວິກິດຮ້າຍແຮງເຊັ່ນນັ້ນໃນສະຫະລັດ
ກ່ອນຈະເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຈົນເຖິງຂັ້ນມີການສະເໜີທາງອອກວ່າ
ໂດຍການຫວນກັບໄປຫາພະຂອງຄາທອລິກ ຄວາມລຳບາກທາງເສດຖະກິດທີ່ໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນນັ້ນຈະຖືກຍຸດຕິ.
ແຕ່ເມື່ອເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ສັດຕູຜູ້ໄດ້ລັກລອບເຂົ້າມາທາງກຳແພງຕ່ານັ້ນ
ກໍນຳມາຊຶ້ງການພິພາກສາແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງຊາດ.

“ແລ້ວຜູ້ລ້ວງຍິງໃຫຍ່ນັ້ນຈະຊັກຈູມະນຸດໃຫ້ເຊື່ອວ່າ
ບັນດາຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດໄພຮ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນ. ຊົນພວກທີ່ໄດ້ຍິນວ່າໃນສະຫວັນພິລິດ ຈະໂຍນ
ຄວາມທຸກຍາກທັງປວງຂອງຕົນໃສ່ບັນດາຜູ້ທີ່ການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນການຕົກເຕືອນ
ຢ່າງບໍ່ຂາດຕໍ່ພວກຜູ້ລະເມີດ. ຈະມີການປະກາດວ່າ
ມະນຸດກຳລັງລ້ວງເກີນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍການລະເມີດວັນອາທິດວັນອາທິດ;
ວ່າບາບນີ້ໄດ້ນຳຄວາມພິບັດມາຊຶ້ງຈະບໍ່ຍຸດຍິງຈົນກວ່າຈະມີການບັງຄັບໃຫ້ຖືວັນອາທິດຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
ແລະວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ສະເໜີຂໍຮ້ອງຂອງພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່ ອັນເປັນການທຳລາຍຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ວັນອາທິດນັ້ນ

ເປັນຜູ້ກໍ່ຄວາມເດືອດຮ້ອນແກ່ປະຊາຊົນ ແລະກົດຂອງການກັບຄືນຂອງພວກເຂົາສູ່ຄວາມໂບດບານຈາກ
ພຣະເຈົ້າແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຝ່າຍໂລກ. ດັ່ງນັ້ນ
ຄຳກ່າວຫາທີ່ເຄີຍຖືກຍົກຂຶ້ນມາແຕ່ບູຮານຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກນຳມາກ່າວຊ້ຳອີກ
ໂດຍມີມູນເຫດທີ່ເບີງຄືວ່າໝັ້ນຄົງພຽງກັນ: ‘ແລະເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອອາຮາບໄດ້ເຫັນເອລີຢາ
ອາຮາບເວົ້າແກ່ທ່ານວ່າ ທ່ານແມ່ນຜູ້ທີ່ນຳຄວາມລຳບາກມາສູ່ອົດສະຣາເອນບ? ແລະທ່ານຕອບວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມລຳບາກມາສູ່ອົດສະຣາເອນ; ແຕ່ແມ່ນທ່ານ ແລະວົງຕະກູນຂອງບໍດີທ່ານ
ເພາະວ່າພວກທ່ານໄດ້ລະຖິ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະທ່ານໄດ້ຕິດຕາມພະບາອານ.’ 1 Kings
18:17, 18. ເມື່ອຄວາມພິເສດຂອງປະຊາຊົນຖືກປຸກເຮົາຂຶ້ນໂດຍຂ້າກ່າວຫາອັນເປັນເທັດ ພວກເຂົາຈະດຳເນີນ
ການຕໍ່ບັນດາທູດຂອງພຣະເຈົ້າໃນລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ອົດສະຣາເອນຜູ້ຫັນໜ້າໄດ້ກະທຳຕໍ່ເອລີ
ຢາ.” The Great Controversy, 590.

ໃນ “ໂມງ” ຂອງ “ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່” ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເອັດ, “ວິບັດ” ທີສາມ ຂອງອົດສະລາມ,
ຊຶ່ງກໍ່ແມ່ນ ແກທິເຈັດ ນັ້ນ, ຈະດັງຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ, ແລະມັນຈະເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄືອງ.
ຄວາມໂກດເຄືອງຂອງບັນດາປະຊາຊາດອົດສະລາມນັ້ນ ຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຫລອກລວງໂລກ
ໃຫ້ຍອມຮັບຄຳສັນຍາອັນຫວ່າງເປົ້າອັນດຽວກັນ ທີ່ຫາກໄດ້ລົ້ມເຫຼວສຳລັບສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ.
ຄຳສັນຍາອັນຫວ່າງເປົ້າອັນຄື: ວ່າ ໂດຍການຍອມຮັບໃນອຳນາດຂອງຄາທອລິກ,
ຕາມທີ່ໄດ້ເປັນຕົວແທນໂດຍເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດສັນຕະປາປາ,
ການພິພາກສາອັນເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຢຸດລົງ. ຄຳສັນຍານັ້ນ,
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກພິສູດແລ້ວວ່າໄຮ້ປະສິດທິຜົນສຳລັບສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ຈະຖືກນຳໄປໃຊ້ຕໍ່ໄປເປັນຄຳສັນຍາແກ່ໂລກທີ່ກຳລັງຕົກໃຈຫວາດຫວັ້ນ.

ຈະມີການຜັກດັນຢ່າງແຮງວ່າ ຖ້າບັນດາຊາດທັງຫຼາຍໃນໂລກພຽງແຕ່ຍອມຕົກລົງກັນ
ແລະອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດຕັ້ງລັດຖະບານໂລກດຽວຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຮັບມືກັບສົງຄາມທີ່ອົດສະລາມນຳມາ,
ຄວາມໝັ້ນຄົງກໍ່ຈະກັບຄືນມາ. ອົດສະລາມແມ່ນອຳນາດທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າເປັນຜູ້ນຳເອົາມະນຸດທຸກ
ຄົນໃຫ້ມາຮ່ວມກັນຕໍ່ຕ້ານອົດສະລາມ,
ແຕ່ການມາຮ່ວມກັນນັ້ນເປັນການລວງລວງຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງບັນດາກະສັດ.

ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ, ຈົ່ງເບີງ, ເຈົ້າກຳລັງຖືພາ
ແລະຈະໃຫ້ກຳເນີດບຸດຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ແລະຈະຕັ້ງຊື່ຂອງເຂົາວ່າ ອົດສະມາເອນ;
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຍືນຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ. ແລະເຂົາຈະເປັນດັງຄົນປ່າ;
ມືຂອງເຂົາຈະຕໍ່ຕ້ານທຸກຄົນ, ແລະມືຂອງທຸກຄົນຈະຕໍ່ຕ້ານເຂົາ;
ແລະເຂົາຈະອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກພົນອ້າງທັງປວງຂອງເຂົາ. ປະຖົມມະການ 16:11, 12.

ອົດສະມາເອນແມ່ນບໍດີຝ່າຍວິນຍານຂອງສາສະໜາອົດສະລາມ. ເປັນຄວາມຈິງຢູ່ວ່າ ໂມຮຳມັດ,
ບໍດີຂອງອົດສະລາມ, ບໍ່ໄດ້ບຳກົດໃນປະຫວັດສາດຈົນກວ່າສັດຕະວັດທີເຈັດ,
ແຕ່ຊົນຊາດຕາມຕົວອັກສອນໃນສະໄໝໂບຮານນັ້ນ
ແມ່ນສົ່ງພິພິພິເຈົ້າຊົງໃຊ້ເພື່ອເປັນຕົວແທນແກ່ຜູ້ຄົນຝ່າຍວິນຍານໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກະສັດແຫ່ງອົດສະຣາເອນ ແລະພຣະຜູ້ຖືຂອງເຂົາ ຄືພຣະຢາເວຫ໌ຈອມໂຍທາ:
ເຮົາເປັນຜູ້ທຳອິດ ແລະເຮົາເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍ; ແລະນອກຈາກເຮົາແລ້ວບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດ.
ແລະມີຜູ້ໃດເລົ່າທີ່ເຫມືອນເຮົາ ຈະຮ້ອງປະກາດ ແລະຈະສຳແດງມັນ ແລະຈັດລຽງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາ
ນັບແຕ່ເຮົາໄດ້ສະຖາປະນາຊົນຊາດໂບຮານ? ສ່ວນສົ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາ ແລະສົ່ງທີ່ຈະມານັ້ນ
ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຂົາສຳແດງແກ່ພວກເຂົາ. ອີຊາຍາ 44:6, 7

ກ່ອນທີ່ອີຊະມາເອນຈະເກີດ, ຊື່ຂອງເຂົາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ ແລະ
ບົດບາດຝ່າຍພະຍາກອນຂອງເຂົາກໍ່ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ແລ້ວ. ມືຂອງລູກຫຼານຝ່າຍວິນຍານຂອງເຂົາຈະ

“ຕ່າງໆທຸກຄົນ, ແລະ ມື້ຂອງທຸກຄົນ” ກໍຈະຕ່າງໆ “ເຂົາ.” ແລະ
ບໍ່ເໝືອນກັບຄຳສອນອື່ນໆໃນເຂດຂອງເສລີນິຍົມກ້າວໜ້າ, ພຣະຄຳພີສອນວ່າ ອີຊະມາເອນຈະ
“ອາໄສຢູ່ໃນທ່າມກາງພື້ນຢັງທັງປວງຂອງເຂົາ.”
ພວກເຂົາບໍ່ຫຼອມລວມເຂົ້າກັບວັດທະນະທຳທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາ, ແຕ່ກັບກັນ ຫຼາຍຄົນກ່າວໂທດມັນ,
ປະທ້ວງຕໍ່ມັນ ແລະ ໂຈມຕີມັນ. ຈົດວິນຍານຂອງອີຊະມາເອນຄືວ່າ “ເຂົາ” ຈະ “ເປັນຄົນບ່າ.”
ແນວຄວາມຄິດທີ່ວ່າມີຊີວິດອັນສັນຕິຂອງຄວາມເຊື່ອອີສະລາມຢູ່ນັ້ນ
ບໍ່ມີການຮອງຮັບຢູ່ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືໃນຄຣິດສະຕະວັດ.

ການຫລອກລວງຂອງກະສັດສອງອົງ ແລະ ເຈົ້ານາຍຮ້ອຍຊາວຄົນໃນ ດານເຮນ ບົດທີ 6 ນັ້ນ
ກໍາລັງຊີ້ບອກເຖິງການຫລອກລວງທີ່ຖືກນຳມາເທິງກະສັດສົບອົງ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກນຳໄປໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ຈຸດປະສົງ
ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງລັດຖະບານໂລກໜຶ່ງດຽວ ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງໂຮມ
ແມ່ນເພື່ອແກ້ໄຂວິທີການສົງຄາມອິດສະລາມທີ່ກຳລັງທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນ “ວິບັດປະການທຶນາມ”.
ເມື່ອຮູບຂອງສັດຮ້າຍຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້“ເວົ້າ” ແລ້ວ ໂລກຈະພົບວ່າ ມັນສາຍເກີນໄປແລ້ວ ວ່າ
ຈຸດປະສົງຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ ແມ່ນເພື່ອຈັດການກັບຜູ້ທີ່ຢືດຖືວັນຊະບາໂຕວັນທິຈັດ (Daniel),
ບໍ່ແມ່ນສັດຕູທີ່ຈະລອບເຂົ້າມາທາງກາງແພງດ້ານໃຕ້ທີ່ບໍ່ມີການເຜົາລະວັງ.

“ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນເຖິງອັນຕະລາຍທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ; ຖ້າຄຳເຕືອນນີ້ຖືກເມີນເສຍ,
ໂລກໂປຣແຕັດແຕ່ນຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຈຸດປະສົງທີ່ເທົ່າອົງຂອງໂຮມແມ່ນຫຍັງ
ກໍຕໍ່ເມື່ອມັນສາຍເກີນໄປແລ້ວທີ່ຈະຫຼີກໜີບັງຄັບແຮ່ວັນໄດ້.
ນາງກຳລັງເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງງຽບຮຸ່ງເຂົ້າສູ່ອຳນາດ.
ຄຳສອນຂອງນາງກຳລັງອອກອິດທິພົນຢູ່ໃນຫໍປະຊຸມນິຕິບັນຍັດ, ໃນຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ,
ແລະໃນຈິດໃຈຂອງມະນຸດ. ນາງກຳລັງສະສົມໂຄງສ້າງອັນສູງສົ່ງແລະໜາແໜ້ນຂອງນາງຂຶ້ນ,
ໃນບ່ອນລັບເລັກທີ່ການຂົ່ມເຫັງໃນອະດີດຂອງນາງຈະຖືກກະທຳຊ້ຳອີກ. ຢ່າງລັບຽງ ແລະໂດຍທີ່ບໍ່ຖືກສົງໄສ
ນາງກຳລັງເສີມກຳລັງຂອງນາງໃຫ້ແຂງແຮງຂຶ້ນ ເພື່ອສືບສານຈຸດປະສົງຂອງນາງເອງ
ເມື່ອເວລາທີ່ນາງຈະລົງມາໂຈມຕີມາເຖິງ. ສິ່ງທີ່ນາງປາຖະໜາກໍມີແຕ່ຖານະທີ່ໄດ້ບຽບ,
ແລະບັດນີ້ຈຶ່ງນັ້ນກຳລັງຖືກມອບໃຫ້ນາງແລ້ວ. ອີກບ່ອນພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນ ແລະຈະໄດ້ຮູ້ສຶກວ່າ
ຈຸດປະສົງຂອງອົງປະກອບແຫ່ງໂຮມແມ່ນຫຍັງ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຊື່ອ
ແລະເຊື່ອຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຕິດຽນ ແລະການຂົ່ມເຫັງ.” The
Great Controversy, 581.

ການຫຼອກລວງຂອງສະຫະປະຊາຊາດທີ່ຖືກດຳເນີນໂດຍອຳນາດສັນຕະປາປາ,
ຊຶ່ງກໍໃຫ້ເກີດການແກ້ໄຂຂອງໃຈພວກເຂົາ, ມັກຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ,
ແລະເລື່ອງຂອງດາຣິອສແມ່ນຕົວຢ່າງສຳຄັນອັນໜຶ່ງຂອງຄວາມຈິງນີ້.
ມັນເປັນການຫຼອກລວງທີ່ຖືກກະທຳຂຶ້ນກ່ອນໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລ້ວຈຶ່ງຖືກທຳຊ້ຳໃນໂລກ.
ຄວາມຈິງທີ່ຖືກຊີ້ໃຫ້ເຫັນໃນເລື່ອງຂອງເອລີຢາ ແລະ ເຢເຊເບນ,
ແລ້ວອີກຄັ້ງໜຶ່ງໃນເລື່ອງຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະ ເຮໂຣດອີາດ,
ຕະຫຼອດຈົນເຖິງການຕອກກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດ. ການຍຸດທະສາດທີ່ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄື່ອງໂດຍອິດສະລາມ
ແມ່ນກົນອຸປະທຸກທີ່ອຳນາດສັນຕະປາປານຳໃຊ້,
ຊຶ່ງຈັດຫາຖານະໄດ້ບຽບໃຫ້ແກ່ນາງໃນການໂຈມຕີຜູ້ຖືກສາວັນຊະບາໂຕທົ່ວໂລກ.

ການກ່າວເຖິງອີສະລາມເປັນຄັ້ງທຳອິດ ຄືການນຳອີຊະມາເອນເຂົ້າມາໃນພຣະຄຳພີ,
ແລະບົດບາດຂອງອີສະລາມທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ
ຄືການເຮັດໃຫ້ໂລກຕົກຢູ່ໃນຄວາມຕືນຕະຫຼົກທົ່ວໄປ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະຍອມຮັບຂໍ້ສະເໜີໃດໆກ່າວມາເປັນທາງອອກ,

ນັ້ນແຫຼະແມ່ນສົງເທີຮັດໃຫ້ການຫຼອກລວງສາມາດສຳເລັດໄດ້.

ການຫຼອກລວງນັ້ນແຫຼະແມ່ນສົງເທີກະຕຸ້ນໃຫ້ສະຫະປະຊາຊາດ (ກະສັດສົບອົງ)

ປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເຫັນພ້ອມທີ່ຈະມອບອານາຈັກຂອງພວກເຂົາ (ອານາຈັກທິເຈັດ) ໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາປາ (ສັດຮ້າຍ).

ການຫຼອກລວງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍດາຣິອຸດ ແລະໂດຍເສັ້ນຄຳພະຍາກອນອື່ນໆ ນັ້ນ

ຮວມເຖິງບົດບາດຂອງອົດສະລາມໃນການຍຸດທະສາດປະຊາຊາດໃຫ້ໂກດແຄ້ນ,

ເຫດຜົນສູງສຸດທີ່ສັນຕະປາປາຖືກທຳລາຍໂດຍສະຫະປະຊາຊາດ, ແລະທີ່ສຳຄັນພໍ້ກັນນັ້ນ

ມັນຍັງຊີ້ບອກເຖິງສະພາບການແວດລ້ອມຄວາມລື້ນຂອງອານາຈັກທິເປດ, ຊຶ່ງເປັນຂອງເຈັດ,

ທີ່ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້າຂອງບາບໂລນສະໄໝໃໝ່.

ດານເຮືອນໃນຖ້ຳສົງໂຕເປັນພາບແທນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຊັບຊ້ອນຢ່າງຫຼາຍ,

ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນຈະມີໄດ້ກັບຕົວເຮືອນທີ່ໃຊ້ວິທີການ “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ” ເທົ່ານັ້ນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ບົດທຶກຂອງພຣະທຳດານເຮືອນໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

“ເມື່ອພວກເຮົາໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນ ເຂົາໃຈວ່າບົນເຫຼັ້ມນີ້ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ພວກເຮົາຢ່າງໃດ
ການຟື້ນຟູອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະປາກົດຂຶ້ນທຳມາກາງພວກເຮົາ.” Testimonies to Ministers, 113.